

KLACHTENCOMMISSIE

PARNASSIA GROEP
regiokamer Noord-Holland

Klachtnummer: 20.08.374

**DE KLACHTENCOMMISSIE VAN PARNASSIA GROEP REGIOKAMER NOORD-HOLLAND
HEEFT HET VOLGENDE OVERWOGEN EN GEORDEELD OMTRENT DE KLACHT VAN:**

hierna: klagster,
thans verblijvende

tegen

zorgverantwoordelijke,
arts,
hierna tezamen te noemen: verweerders
verbonden aan de zorgaanbieder

De procedure

Bij brief van 3 juni 2020 heeft klagster zich met bijstand van de patiëntenvertrouwenspersoon gewend tot de Klachtencommissie van Parnassia Groep Regiokamer Noord-Holland (de commissie) met een klacht. Het betreft een klacht op grond van artikel 10:3 van de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg (hierna: Wvvgz)

Het verloop van de procedure blijkt uit:

- het klaagschrift van 3 juni 2020;
- het verweerschrift van 9 juni 2020;
- de beslissing verlenen verplichte zorg van 18 mei 2020 (de uitvoeringsbeslissing);
- de relevante stukken uit het medisch dossier;

Het horen van partijen ter zitting is in verband met de uitbraak van het coronavirus vervangen door het horen via beeld- en telefoonverbinding. Op 10 juni 2020 zijn de volgende personen gelijktijdig door de commissie gehoord: klagster, bijgestaan door de patiëntenvertrouwenspersoon, een tolk, en de arts. De zorgverantwoordelijke is niet ter zitting verschenen.

KLACHTENCOMMISSIE

PARNASSIA GROEP

regiokamer Noord-Holland

1. De feiten

Bij mondelinge uitspraak van 13 mei 2020 heeft de rechtbank Noord-Holland ten aanzien van klagster een zorgmachtiging voor de duur van zes maanden verleend inhoudende dat bij wijze van verplichte zorg 'toedienen medicatie' als bedoeld in artikel 3:2 lid 2 onder a Wvggz kan worden verleend.

Op 18 mei 2020 heeft verweester, zorgverantwoordelijke, op basis van artikel 8:9 Wvggz een beslissing genomen tot het verlenen van verplichte zorg (toediening medicatie, beperking bewegingsvrijheid en opnemen in een accommodatie) ter afwending van ernstig nadeel voortvloeiend uit een psychische stoornis in de vorm van psychose in het kader van schizofrenie.

Op 19 mei 2020 is door de geneesheer-directeur aan klagster een afschrift van de uitvoeringsbeslissing verstrekt als bedoeld in artikel 8:9 lid 3 Wvggz.

De zorgverantwoordelijke heeft nog geen uitvoering gegeven aan de uitvoeringsbeslissing in afwachting op de uitspraak van de commissie.

2. De klacht en standpunten van partijen

De aan de commissie voorliggende klacht heeft betrekking op een beslissing als bedoeld in artikel 8:9 Wvggz jo. artikel 3:2 lid 2 onder a Wvggz (het toedienen van medicatie).

Klagster heeft zich op het standpunt gesteld dat geen sprake is van ernstig nadeel op grond waarvan het verlenen van verplichte zorg noodzakelijk is. Ter toelichting op dit standpunt wordt door klagster allereerst aangevoerd dat zij niet psychotisch is. Zij verzet zich dan ook tegen een behandeling met medicatie. Bovendien ervaart klagster veel negatieve bijwerkingen, zoals diarree en hoofdpijn. Nu klagster geen medicatie meer slikt, voelt zij zich stukken beter.

Verder legt klagster uit dat zij heel graag naar huis wil. Haar twee kinderen (21 en 26 jaar) hebben hun moeder nodig. Klagster vreest dat als zij nu instemt met de voorgenomen behandeling zij daar voor een lange tijd aan vastzit. Dit wil zij niet. Klagster benadrukt dat zij wegens haar geloofsovertuiging niet kan instemmen met injecties.

Verweerders hebben kort samengevat aangevoerd dat het verlenen van zorg in de vorm van het toedienen van medicatie volstrekt noodzakelijk is ter afwending van ernstig nadeel waarbij voldaan is aan de wettelijke verplichtingen en zorgvuldigheidseisen. Het ernstig nadeel is gelegen in het risico op maatschappelijke teloorgang en overbelasting van familieleden. Gedurende de opname heeft klagster meermaals aangegeven te willen scheiden van haar echtgenoot. Klagster is door haar stoornis niet in staat voor zichzelf te zorgen.

In de thuissituatie is klagster, die sinds 2018 bekend is bij de instelling, op eigen initiatief gestopt met medicatie-inname (haloperidol) als gevolg waarvan zij op 27 maart 2020 na een geconverteerde voorwaardelijke machtiging met een floride psychotisch toestandsbeeld werd opgenomen. Al ruim zeven jaar is bij klagster sprake van een psychotische stoornis en een terugkerend gedragspatroon van

KLACHTENCOMMISSIE

PARNASSIA GROEP

regiokamer Noord-Holland

zorgmijding en medicatieontrouw. Na het herstarten van de behandeling bestond het vermoeden op smokkelen. Hierop is intramusculaire medicatie voorgesteld waartegen klaagster zich verzet. Het ontbreekt haar echter aan ziekte-inzicht en -besef.

Voorafgaand aan het nemen van de uitvoeringsbeslissing is klaagster in het kader van een second opinion onderzocht door een niet bij de behandeling betrokken psychiater die, net als de ambulante behandelaar van klaagster, de noodzaak van een medicamenteuze behandeling (haloperidol per injectie) onderschrijft.

3. De beoordeling

Op grond van artikel 8:9 Wvvgz kan de zorgverantwoordelijke, voor zover dit ter afwending van een uit psychische stoornis voortvloeiend ernstig nadeel noodzakelijk is, als uiterst middel beslissen tot het verlenen van verplichte ter uitvoering van een hier aan de orde zijnde zorgmachtiging.

De commissie heeft in dit kader kennisgenomen van de uitvoeringsbeslissing van 18 mei 2020 waarin klaagster door de zorgverantwoordelijke wordt medegedeeld dat besloten is tot het verlenen van meerdere vormen van verplichte zorg. De commissie stelt vast dat de klacht van klaagster uitsluitend is gericht tegen de verplichte toediening van het middel haloperidol.

Gelet op de stukken en het verhandelde ter zitting is de commissie van oordeel dat de instelling de noodzakelijkheid van het verlenen van verplichte zorg afdoende heeft gemotiveerd waarbij tevens is voldaan aan de beginselen van proportionaliteit, subsidiariteit en doelmatigheid in die zin dat er geen mogelijkheden zijn voor zorg op basis van vrijwilligheid, er voor klaagster geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn en dat de toediening van medicatie gelet op het beoogde doel evenredig en naar verwachting effectief is.

Gezien het ernstig nadeel, voornamelijk gelegen in het risico op maatschappelijke teloorgang, heeft de instelling naar het oordeel van de commissie zich op het alleszins begrijpelijke standpunt kunnen stellen dat dit ernstige nadeel afgewend dient te worden. Nu ondanks de overleggen die de arts-assistent en verweerster met klaagster hebben gevoerd, de bereidheid tot meewerken aan de behandeling ontbreekt, rest de zorgverantwoordelijke geen andere optie dan gebruik te maken van de geboden mogelijkheid de zorg in een gedwongen kader te verlenen.

De commissie acht het gezien de actuele gezondheidssituatie niet waarschijnlijk dat het ernstig nadeel, waarvan nog steeds sprake is, zonder de voorgenomen behandeling kan worden weggenomen. Een behandeling met haloperidol is – zo leert de psychiatrische voorgeschiedenis – bewezen effectief. Het valt daarom te verwachten dat de stoornis van klaagster binnen afzienbare tijd in remissie zal treden en het ernstig nadeel wordt weggenomen. De bijwerkingen die klaagster ervaart van het middel haloperidol wegen niet op tegen de positieve effecten daarvan. Bovendien kan op geleide van het toestandsbeeld en bijwerkingen gewicht worden gegeven naar een ander middel. Dat gekozen is voor de depotmedicatie ontmoet bij de commissie, gezien het vermoeden op smokkelen, geen bedenkingen.

KLACHTENCOMMISSIE

PARNASSIA GROEP

regiokamer Noord-Holland

Nu tevens vaststaat dat is voldaan aan de in artikel 8:9, lid 1 onder a-c, lid 3 en lid 4 onder a Wvvgz genoemde vereisten, acht de commissie de klacht ongegrond.

4. Beslissing

De Klachtencommissie van Parnassia Groep regiokamer Noord-Holland:

- verklaart de klacht ongegrond.